

[Bjørn Westh]

kommer med her, i forhold til traditionelle lån. Der vil efter år 11 med en beskatningsprocent på 70 være en ydelseslettelse på ikke mere end 2.300 kr., men der vil år 30 være en ydelseslettelsesforskel på 60.600 kr. Mens dette foregår, falder gældsprocenten på ejendommen, ikke til nul procent som ved et traditionelt lån, men fra 70 pct. til 16 pct.

Der er altså ydelseslættelser hele vejen igennem, størst i starten og til sidst, og så er der faldende gældsprocent, voksende friværdi hele vejen igennem, selvfølgelig ikke så meget, som der ellers ville have været, men så har man fået ydelseslættelsen, så man kan foretage en opsparing.

(Kort bemærkning).

Stavad (S):

Jeg må erkende, at jeg nu har lidt mere lyst til at smide med sten efter hr. Rønholt. Det er ikke rimeligt, det er ikke fair at benytte en udtalelse på den måde, hr. Rønholt gør det på i den diskussion, vi er inde i her – vedkommende er ikke til stede og har ikke mulighed for at tage ordet – når man står med dokumentation og tal, som siger det modsatte. Det er ikke rimeligt. Det er i hvert fald unfair over for Chr. Sørensen fra Danske Husmandsforeninger.

Derfor vil jeg godt spørge landbrugsministeren: vil landbrugsministeren bekræfte, at de tal, vi har fået i notatet fra november 1984, og hvor der er regnet på en situation med nul i skatteprocent og med 45 i skatteprocent, viser, at det er en fordel, at de indeholder indfrielsen af basislånet? Det bliver jeg nødt til at spørge landbrugsministeren om, når hr. Rønholt skaber tvivl om det. Jeg mener ikke, der er nogen som helst tvivl, men jeg vil bede landbrugsministeren om at bekræfte, at de oplysninger, der er givet her, er korrekte.

Landbrugsministeren (Niels Anker Kofoed):

Hvis hr. Stavad påstår, at det står i papirerne, så er det selvfølgelig rigtigt. Men det, det drejer sig om, er, at man tager fejl af den diskussion. Man taler om likviditetslettelse. Likviditetslettelse sker, det er rigtigt, i de første 5-7 år. Det, det drejer sig om, er en gårds bedrift i løbet af 30 år, og dér mener jeg ikke at hr. Bjørn Wesths vurdering af de tal er korrekt. Hans vurdering er rigtig nok, men

jeg mener ikke, at man kan se det ud fra den synsvinkel.

Det, det drejer sig om ved landbrugsvirksomhed, er ikke, at gælden opskrives hele tiden. Det, det gælder om, er, at gælden nedskrives. Det er det, der er perspektiv i. Det er også derfor, jeg kan sige som svar til hr. Larsen-Ledet: det, der reddede de landmænd, var, at de kunne belåne en værdistigning, der var sket. Det kan de ikke efter indeksslånene, for så fyldes der op hele tiden, og derfor kommer de i vanskeligheder.

Så jeg synes, vi skal afskære denne detaljediskussion, for det er ikke det, det drejer sig om. Det drejer sig om, hvorvidt det ene princip er bedre end det andet. Hvis princippet havde været så fantastisk godt, så undres jeg over, at næsten alle de 10 landmænd, som jeg nævnte før, der har fået indeksslån til investeringer, har indfriet dem; der er kun 2 tilbage. Hvorfor anvender de andre industrier ikke indeksslån i større udstrækning? Det er jo ikke et spørgsmål om, hvad man mener i folketinget politisk, teoretisk. Det er et spørgsmål om, hvad der er praktisk anvendeligt. Indeksslån har vi jo haft ved finanslån, og der er åbenbart mange, der har haft udmærkede erfaringer med finanslån. Det er også den fineste form for indeksslån.

Jeg kan bekræfte de tal, der står i landbrugsministeriets papir, de er selvfølgelig korrekte, man skal bare fortolke dem på den rigtige måde.

(Kort bemærkning).

Ivar Hansen (V):

Jeg vil bare advare en lille smule imod, at vi slår hinanden alt for meget i hovedet med tal og procenter og med, hvad der står i forskellige dokumenter, altså fører en for teknisk præget diskussion. Det får vi rig lejlighed til under udvalgsarbejdet.

Når nu hr. Stavad henviser til et dokument, vi har fået i landbrugsministeriet under tidligere drøftelser – det var i november måned – så kan jeg ikke bare mig for at citere fra det samme dokument, hvor der f.eks. står om indeksslån:

»Til gengæld for de lavere ydelser vil der imidlertid med kombinationslånet (basislånet) være forbundet en restgæld efter 30 år, som ved en årlig opskrivning på f.eks. 4½